

foretage saa stærkt et Indgreb i den personlige Frihed, som Lovforslaget gaar ud paa. Jeg kan aldeles ikke indrømme, at Ministeren fremkom med noget Bevis for, at det af Samfundshensyn er nødvendigt at gaa den Vej. Jeg forstaaer saa udmærket godt, at Minister Stauning ser paa dette Spørgsmaal, som han gør — det er ganske naturligt, det passer ind i Socialdemokratiets System —, men jeg kan med min bedste Villie ikke forstaa, at de radikale Medlemmer af dette høje Ting kan anse det for nødvendigt at foretage et saa stærkt Indgreb i den personlige Frihed, som dette Lovforslag gør. Det forekommer mig, at naar man ser hen til Fortiden, har de Radikale netop anerkendt den personlige Friheds Ret indenfor Samfundet. Det eneste, som berettiger Lovgivningsmagten til at gribe ind i den personlige Frihed, er, at Samfundshensyn gør det nødvendigt; men at dette er Tilfældet her, kan ikke paavises.

Naar den højtærede Minister siger, at hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget, er Loven betydningsløs, er det forkert; selv om Ændringsforslaget bliver vedtaget, gaar Loven ud paa, at Svende og Lærlinge ikke har Lov til at arbejde om Natten, med andre Ord: det tvungne Natarbejde forsvinder, og det er det, Loven tager Sigte paa. Men det er ulovligt for at opnaa dette at forbyde selvstændige Mestre at arbejde naar som helst.

Pitzner: Flere ærede Medlemmer har talt om den Afstemning, der har været, og som blev nævnt, da vi i 1918 havde Lovforslaget til Behandling. I den Anledning vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at allerede den Gang udtalte det store Tal af Mestre ude paa Landet, at de ikke ønskede Natarbejde og ikke havde Natarbejde; nu viser det sig, at Mestre ikke for deres egen Skyld ønskede Natarbejde, men kun for deres Forretnings Skyld.

Jeg synes, det er beklageligt, at en Forhandling i Tinget her kan føre med sig en saadan Begrebsforvirring som den, der gør sig gældende hos det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Henningesen) vedrørende Bestemmelsen i § 5 om Overskridelse af Arbejdstiden Kl. 8 Aften. Det er ikke saaledes, at dette Klokkeslæt ingen reel Betydning har; sandelig har det det. Som det staar i Lovforslaget, skal Arbejdet høre op Kl. 8, og kun under ganske ekstraordinære Forhold maa der arbejdes ud over den Tid.

Det ærede 14de Medlem for Hoved-

staden (Chr. Hansen), der i Bagerispørgsmaal gerne vil tale som delvis sagkyndig og stadig kommer galt af Sted dermed — ganske naturligt, fordi han ikke har Forstand paa det, han taler om —, nævnte, at Tilladelse for Mestre til at arbejde i den ellers forbudne Tid vilde give den selvstændige næringsdrivende 3 Timers Forspring. Saa meget er det ikke, det vil højt regnet give ham 2 Timers, maaske 1½ Times Forspring. Jeg nævner dette ikke for at være ubehagelig mod det ærede Medlem, men fordi det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) udtalte, at 16 Timers Arbejde var nok. Jeg indrømmer, at selv om Bagermestrene ikke er bange for at arbejde, er 16 Timer som Regel nok, ikke altid, men som Regel; men der er Forskel paa, hvor de har de 16 Timer. Det, der vilde betyde noget for en mindre, selvstændig næringsdrivende, var at være tidlig paa Færde med sit Arbejde, og derfor er det af Betydning for ham at have Retten til Arbejde.

Den ærede Minister vilde gerne skyde en Breche ind mellem den nuværende Oldemand for Københavns Bagerlav og mig og udtalte, at da jeg var Oldemand, blev det, jeg skrev under paa, betragtet som Lavets Udtalelse. Vi har et Ord, der siger: Den Gang, jeg var Pige, da var der Piger til, og det Ord vil jeg ikke være bange for at bruge overfor mig som Oldemand; men jeg skal lade det Spørgsmaal ligge og lade mine Kolleger indenfor Københavns Bagerlav afgøre, hvem der var bedst, den nuværende Oldemand eller jeg, jeg tror, vi er meget gode begge to.

Det ærede 8de Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen) og den højtærede Minister talte paa en meget dystert og alvorfuld Maade om, hvad der vilde ske, hvis vi tog den paagældende Bestemmelse ud, og hvis dette Lovforslag ikke blev vedtaget, saaledes som det ønskedes, med Natarbejdets Afskaffelse inden Overenskomsternes Udløb. Heroverfor vil jeg sige, at en Lov, som er vedtaget af Rigsdagen, skal overholdes; hvis Fagforbundene i dette eller et hvilket som helst andet Tilfælde vil tage sig selv til Rette, møder vi det fra vor Side med de Vaaben, vi kan møde den Slags Ting med. Og jeg vil sige baade til det ærede 8de Medlem for Hovedstaden og den højtærede Minister, at jeg som Bager — og paa Bagerens Vegne — kan sige, at jeg slet ikke er ængstelig overfor det Spørgsmaal; det Answer, jeg paatager mig ved at søge Loven